

Erik Ansvang

Topstenens mysterium

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Topstenens mysterium

Erik Ansvang

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Topstenens mysterium

Af Erik Ansvang

Egyptologerne oplyser, at obeliskerne blev rejst to og to – side om side – ved indgangen mellem templerne pyloner,¹ og det er i overensstemmelse med åndsvidenskaben:

"Solsystemets grundlæggende dualitet, der kommer til udtryk som kærlighed/visdom, er bevaret og symbolsk afbildet af de to store søjler ved indgangen til templet".

H.P. Blavatsky

Obeliskerne blev i øvrigt ikke kun placeret ved templets indgang. Enkelte obelisker blev desuden anbragt på templets akse, som er en energimæssig vital linje i templet, fordi den repræsenterer templets rygsøjle med templets chakrasystem.

Ånd og stof – sjæl og legemer

De to obelisker ved indgangen er udtryk for den duale verden, som menneskeheden lever og udvikler sig i. Den venstre obelisk repræsenterer Himlen eller ånden – eller den maskuline pol. Den højre obelisk repræsenterer Jorden eller stoffet – eller den feminine pol. Menneskets sjæl eller bevidsthed er udtryk for det spændingsfelt, der opstår mellem ånd og stof – mellem pluspol og minuspol. Symbolsk befinder sjælen sig i spændingsfeltet mellem obeliskerne.

¹ Ordet "pylon" er græsk og betyder "port". Pyloner er tårnagtige bygninger, som parvis flankerer indgangsportene til egyptiske templer.

Når et menneske træder ind i templet og dermed passerer mellem de to obelisker, går det ind i spændingsfeltet mellem den maskuline og den feminine pol – mellem ånd og stof. Når man passerer obeliskerne og træder ind i helligdommen, er det derfor ikke personligheden men sjælen, der deltager i tempelceremonien.

Et billede på tiden og evigheden

Solen er et symbol på Gud eller evigheden. Solens stråler blev oprindeligt fanget af obeliskens elektrum- eller guldtop. Den modtog med andre ord energi fra Jordens livgivende center i kosmos. Obeliskerne var på denne måde kanaler for livsenergien i Solsystemet. Men obelisker kaster også en skygge, og skyggen symboliserer tiden – altså evighedens modsætning. Man kan derfor sige at ...

*Obelisker er et symbol på
det evige i mennesket,
der oplever gennem tiden.*

Francis Bacon har omtalt obeliskerne, og han siger:

"Pyramider, obelisker m.m. er brede forneden og smalle foroven. Det symboliserer den kendsgerning, at hele naturens form løfter sig op til et punkt for individer af uendeligt antal. De er samlet i arter, som også er talrige. Arterne er samlet i slægter og de er igen samlet i slægter af en højere orden, indtil naturen – efterhånden som den løfter sig – til sidst ser ud til at mødes i ét punkt. Naturens universelle former når på denne måde op til Gud."

Francis Bacon

Benu-fuglen. Relief fra Inherkas grav.

Benu-fuglen og topstenen

Forskerne kalder topstenen på pyramiden og på obeliskerne for en "*pyramidion*". Der er tydeligvis tale om en nutidig og fransk betegnelse for denne symbolsk vigtige sten. De gamle egyptere kaldte den "*Benu-stenen*". Betegnelsen stammer fra den egyptisk skabelseslegende, der fortæller, at i "det første daggry" svævede en hejre – kendt af egypterne som Benu-fuglen – over gudinden Nuns vande (urhavet). Længe kunne den ikke finde et sted, hvor den kunne lande, men til sidst faldt den til hvile på en pyramideformet klippe, der stak op af vandet. Da den landede på denne topsten, åbnede den sit næb, og et skrig lød over Nuns ubetingede stilhed. Legenden fortæller videre, at verden herefter blev fyldt med "det, som bør vides". Det er tydeligvis denne skabelseslegende, der har inspireret til skabelsesberetningen i Johannesevangeliet 1,1 – "*I begyndelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud*". Benu-fuglens skrig eller lyd skabte alt, og det var Benu-fuglen, der besluttede, "*hvad der skal være, og hvad der ikke skal være.*"

Benu-fuglen er egypternes Fugl Fønix, men skal man placere Benu-fuglen i den egyptiske gudekreds, er den identisk med Osiris – men den er desuden et aspekt af skaberguden Atum, der symboliserer Det Ene Livsvæsen.

"Benu-sten" eller "pyramidion". Egyptian Museum i Cairo.

Tiden fødes

Den pyramideformede topsten, som Benu-fuglen landede ned på, var et helligt symbol i Heliopolis. Den fik form som en søjle med en pyramideformet top af sten – en "Benu-sten" eller en "pyramidion". Denne Benu-sten udstrålede det første liv og lys – ligesom dens sider reflekterer Solens lys ved solopgang ved dagens fødsel. Topstenen på enhver pyramide – eller endog hele pyramiden – repræsenterer Benu-stenen og indikerer, at alt hvad der er under denne topsten, er skabt af den trefoldige Gud, og alt er derfor udtryk for livslyset.

Benu-fuglens skrig indledte tidens cyklus, og efter de gamle egyptere mening var opdelingen i tid en guddommelig bestemmelse. Benu-fuglen blev derfor guddommen, der blev forbundet med inddelingen i tid.

Hovedhjørnестenen

Topstenen repræsenterer Guds nedstigningspunkt, men den symboliserer desuden *hovedhjørnестenen*. Normalt regner man med, at hovedhjørnестenen placeres i hjørnet af konstruktionens fundament, og derfor kan den ikke samtidig være bygningens allerøverste sten, topsten eller den sten, der afslutter konstruktionen. Men det er alene pyramidens topsten, der passer til beskrivelsen af hovedhjørnестenen i de hellige skrifter. I den kristne religion møder man symbolet i Bibelen:

"For gennem ham har vi både adgang til Faderen i ånden ... og er bygget på apostelens og profeternes fundament – Jesus Kristus selv er hovedhjørnестenen. I ham rejses hele bygningen og vokser til et helligt tempel for Herren."

Paulus' brev til efeserne, 2,18-21

I de bibelske tekster, som her citeres, henvises der til en symbolsk sten, der først *kasseres* af bygmestrene, som opfører en mystisk eller allegorisk pyramidekonstruktion. Men senere bliver den symbolske sten hovedhjørnестen. *I denne symbolik henviser Kristus til sig selv.*

Fejlkonstruktion

Denne pyramidesymbolik, som findes i Bibelen, er tydelig i den store Giza-pyramide, for alt tyder på, at den aldrig har haft en topsten. Legenden fortæller, at bygningen var færdig, og at håndværkerne var parate til at anbringe topstenen på sin plads. Men da topstenen ankom, passede denne vigtige sten ikke til det kvadratiske areal, der var forberedt til den på pyramidens top. Topstenen blev derfor kasseret af bygmestrene. Ifølge myten opdagede man, at selve topstenen ikke var forkert. Den var udhugget helt i overensstemmelse med det planlagte og fuldkomne design ... en pyramideform baseret på *fire ligesidede trekanter*. Det var bygmestrene, der havde begået en fejl, da de opførte selve pyramiden. De havde ikke trofast fulgt den oprindelige plan for pyramidekonstruktionen.

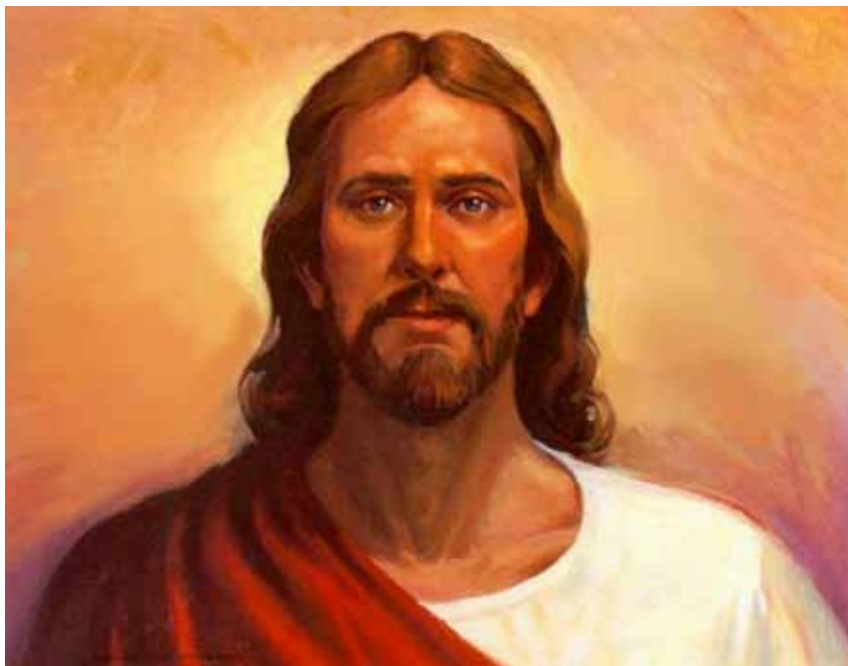
De lige og de konkave sider

De fire skrånende, trekantede sider på den store pyramide – sådan som de reelt er udført i det eksisterende bygningsværk – har ikke plane sider. Alle fire sider er svagt konkave eller indadbuede. Formålet var at skabe en perfekt basis for de bløde ydre beklædningssten, som på grund af den konkave flade skabte en ideel solfanger – en flade, der kunne fange og reflektere Solens stråler. Men i stedet for at fremstille topstenen sådan, at den fulgte de fire siders indadbuede kontur, fremstillede bygmestrene topstenen med plane sider og lige kanter. Disse oplysninger om pyramidesidernes konstruktion er bekræftet ved opmålinger foretaget på de intakte stenfundamenter under sandet, som har ligget beskyttet mod arabernes rovdraft i det 9. århundrede.

Topstenen symboliserer det usynlige 5. naturrige

Datidens pyramidebyggere begik naturligvis ikke en tåbelig konstruktionsfejl. Alt andet i pyramidens konstruktion er udført med ufattelig præcision. Det er derfor utænkeligt, at den sidste og vigtigste sten – selve topstenen – blev udført forkert. Topstenen har sandsynligvis aldrig eksisteret. Det var hensigten, at den skulle være usynlig. Den blev udelukkende indbygget i symbolikken.

Symbolikken er indlysende for en esoteriker, for der er opført en *ufuldkommen* bygning, og på toppen har den et *fuldkomment* men *usynligt* byggeelement, som repræsenterer et højere stadie i bevidstheden – et naturrige, som endnu ikke er synligt på det fysiske plan. Den overordnede symbolik i den store pyramide afslører – eller skjuler – naturriget over menneskeriget – gudsriget eller mestrenes rige – og dets forhold til det fjerde og ufuldkomne menneskerige, som er en syntese af de tre lavere naturriger – dyreriget, planteriget og mineralriget.

Hovedhjørnестenen er Kristus

Udover den esoteriske symbolik, der er skjult i den store pyramides passager og kamre, rummer den 4-sidede konstruktion en allegori, som symbolsk forener det 4. og det 5. naturrige – eller menneskeriget og det overmenneskelige rige ... "mestrenes rige", som de gamle egyptere kaldte "gudernes rige". Denne pyramidesymbolik er uden tvivl en del af den gamle mysterielære, som Jesus henviste til, da han sagde :

*"Har I aldrig læst i skrifterne: Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørnестenen."*²

Jesus refererer her til den 118. salme, hvori der står:

"Den sten, som bygmestrene forkastede, er blevet hovedhjørnестenen".³

Den manglende topsten, der kasseres af bygmestrene, repræsenterer Kristus – mestrenes mester. De planlagte, fuldkomne beklædningssten, som skulle have dækket pyramidens overflade, symboliserer det fuldkomne kongerige, som Kristus hersker over – nemlig det 5. naturrige af frigjorte sjæle... *mesterhierarkiet*, der er struktureret efter udviklingsniveau begyndende med Mahachohaner (betyder "store herrer"), mestre, indviede og ned til disciple – altså alle, der har erhvervet sig retten til at træde ind i sjælens rige. Den fuldkomne lige flade ville have opfanget alt sollys uden skyggevirkninger på fladen – hvilket understreger symbolikken.

2 Matthæusevangeliet, 21,42

3 Salmerne, 118,22

Beklædningsstenene – den uforløste menneskehed

De svagt indadbuede beklædningssten, som fejlagtigt dækkede konstruktionen, symboliserer menneskeheden i dens uforløste tilstand – dvs. et stadie med ren personlig bevidsthed, uden kendskab til sjælen og de højere åndelige energier, som skaber forløsningen. Den konkave flade opsplitter pyramidesiden i en dualitet mellem lys og mørke, for den indadbuede side skaber skyggevirksomheder – som på den store Giza-pyramide i øvrigt kun kan ses oppefra.

Det er vigtigt at understrege, at det kun var *beklædningen*, der var ufuldkommen. Kernen i konstruktionen følger de rette eller perfekte linjer både symbolsk og reelt.

Menneskeheden "fald"

Menneskeheden er oprindelig eller potentielt guddommelig, og doktrinen om arvesynden er nytteløs og ubegrundet. Menneskeheden "fald" er udelukkende udtryk for, at mennesket er "faldet" ned i eller nedsunket i de tre verdener af menneskelige erfaringer – tankernes, følelserne og handlingernes verden. Og i den store pyramide findes den grundlæggende symbolik for inkarnation eller den guddommelige sjæls begravelse i det uforløste stof, som den identificerer sig med og derfor formørkes af ufuldkommenhed.

Årsagen til denne ufuldkommenhed er menneskehedens identifikation med stoffet, og princippet er universelt:

"... de ydre guddommelige legemer – planeterne – er former, som bestemte guddomme udtrykker sig igennem. Derfor kan man drage en sand og logisk konklusion, at alle de væsener og former, der findes i disse legemer, nødvendigvis må være underlagt begrænsninger og ufuldkommenheder, der stammer fra de bevidsthedsområder og -stadier, der endnu ikke er erkendt og erobret."

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 22

Større og mindre bygmestre

Men hvad med menneskerigets bygmestre, der symbolsk har opført en ufuldkommen bygning? De fleste har arbejdet i blinde og uvidenhed, knap nok bevidste om deres åndelige ophav ... og endnu mindre om deres åndelige mål. Og mange af de mere avancerede er i bedste fald kun bevidste om den dualitet, der omgiver dem ... om stoffets raslende lænker, der modsætter sig åndens dragende kraft og sjælens frigørelse. Alt for få kender "Den Store Arkitekts" plan og de større bygmestre fra det overmenneskelige rige – Hierarkiets ældre brødre – som utrætteligt tilbyder at hjælpe og løfte "de små" ... altså de mindre bygmestre fra menneskeriget.

Mennesket har aldrig bygget alene. Hvis blot det vidste det. Side om side med menneskeriget arbejder myriader af byggende devaer og elementaler (stoffets kræfter) – oftest upåagtet og upåskønnet af mennesker – men ikke desto mindre uadskilleligt forbundet med de livsvigtige stofhylstre, som mennesket believer.

Og den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser:

"En Sollogos arbejder stort set kun gennem de større bygmestre, "Manasaputraerne", i deres forskellige grader på solsystemets to højeste planer ... De planetariske logoi arbejder primært gennem de tre næste planers (atma, buddhi-manas') bygmestre, som bygger planetsystemerne og styrer deres funktioner. Mennesker arbejder gennem det lavere mentale og det astrale plans bygmestre, for de menneskelige tankeformer er kama-manasiske. De fysiske bygmestre drives automatisk til handling af de kraft- og energi-strømme, som de store bygmestre sætter i gang i det finere stof."

Alice A. Bailey: *En afhandling om kosmisk ild*, s. 536-537

Fra fuldkommenhed til relativ ufuldkommenhed

Derfor udstråles "Den Store Arkitekts" arketypiske plan via Sollogos og hans spejling, videre til Planetlogos ... fra fuldkommenhed til relativ ufuldkommenhed og dermed skabes der involution – og omvendt evolution, hvor skabelsen igen bevæger sig mod den fuldkommenhed – "som allerede er". For evigt er den kosmiske Kristus fæstet til stoffets kors ... indtil det erfares, at den lavere bevidsthed allerede er forenet med den højere. Herved opleves alle livenes ofre som intet andet end lyset og herligheden fra dagen, der skal oprinde ... "hvor sønnen kendes og modtages i Faderens favn".

Topstenen fra "den røde pyramide" ved Dashur står ved pyramidens fod.

Det var denne lære, mestrene havde skjult i den store pyramides konstruktion. Da araberne i det 9. århundrede under ledelse af Abdullah el Mamoun brød ind i pyramiden, var det i håb om at finde de skriftruller eller inskriptioner, som rygterne berettede om, for de skulle indeholde vigtige informationer om menneskets udvikling og fremtid. Han drog skuffet bort uden at vide, at han faktisk fandt dem, *for informationerne var skjult i selve konstruktionen.*

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk